

Arrest

nr. 114 147 van 21 november 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat M. BYTTEBIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamese afkomstig uit Nghe Trung. U heeft geen enkel probleem in Vietnam gekend en verklaarde het land te hebben verlaten uit economische overwegingen. Om uw reis naar Europa te bekostigen heeft u zich laten overhalen om een aanzienlijke som te lenen van de plaatselijke "maffia". In juni 2013 vertrok u uit Vietnam en nam een vlucht naar Rusland. Vanuit Rusland reide u verder richting het Verenigd Koninkrijk. In Jabbeke werd u echter door de politie onderschept waarna u in België asiel aanvroeg. Daar u nog niet de kans heeft gehad om in Europa te werken bent u er niet in geslaagd om geld te verdienen om uw lening af te lossen. Bij terugkeer naar

Vietnam verklaart u dat de "maffia" u naar het leven zal staan omdat u niet in staat bent uw lening af te betalen. U legde geen enkel document voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Vietnam diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie. U heeft Vietnam immers verlaten uit louter economische overwegingen. Economische motieven ressorteren echter niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die genoodzaakt zijn hun land van herkomst te verlaten omdat zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille hun nationaliteit, etnie, religieuze-, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep.

In tweede instantie heeft u onvoldoende aangetoond dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in uw land van herkomst zou lopen zoals omschreven in artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet. Uw bewering dat u door uw schuldeisers zal worden vermoord omdat u de geleende som geld niet zou kunnen terugbetalen heeft u onvoldoende aannemelijk gemaakt. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat de geldschietters toch een fractie van het door hen uitgeleende geld proberen te recupereren wat uitgesloten is als zij u van het leven benemen. Bovendien heeft u onvoldoende aangetoond dat de Vietnamese autoriteiten u een redelijke bescherming zouden ontfangen. U heeft immers in het verleden nooit problemen met de autoriteiten gekend. Dat de "maffia" niet bang is van de politie en dat de autoriteiten in zulke zaken niet tussenkomen is een veralgemening die onvoldoende overtuigd dat de Vietnamese autoriteiten niet kunnen of willen optreden tegen de "maffia". Bovendien gaf u toe dat u wel elders in Vietnam zou kunnen verblijven om aan de "maffia" te ontkomen. Dat dan in uw plaats uw familie zou worden lastiggevallen berust ook weer op een louter vermoeden dat u onvolledig kunt concretiseren en dat u enkel baseert op het feit dat u momenteel denkt dat uw familie in de gaten wordt gehouden zie gehoorverslag CGVS, p. 3).

Tot slot bent u niet in het bezit van enig reis- en of identiteitsdocument waardoor uw reisweg en/of identiteit niet kunnen worden gecontroleerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de formele motiveringsplicht, van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoekster verwijst tevens naar artikel 3 EVRM.

Verzoekster formuleert kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoekster aangehaalde motieven om haar land van herkomst te verlaten houden geen verband met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag noch houden zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt immers dat zij haar land is ontvlucht uit economische overwegingen. Verzoekster verklaarde dat zij naar Engeland wilde gaan om daar te werken en zo haar schulden en deze van haar ouders af te betalen (stuk 4, gehoorverslag, p. 2). Gelet op deze verklaringen maakt verzoekster geenszins een *nexus* met het Vluchtelingenverdrag aannemelijk. Evenmin kan uit deze verklaringen worden afgeleid dat zij bij een terugkeer naar Vietnam een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen.

2.3. De Raad stelt in eerste instantie vast dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken op de vraag wat zij vreest bij een terugkeer naar haar land van herkomst en wat er bij een terugkeer zou

kunnen gebeuren, antwoordde geen vrees te hebben (stuk 6, vragenlijst). Op het Commissariaat-generaal stelt verzoekster dat zij niet kan terugkeren naar Vietnam omdat de maffia haar zal vermoorden (stuk, 4, gehoorverslag, p. 3). In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster ook dat zij de mensensmokkelaars vreest. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoekster dergelijke essentiële elementen niet heeft vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielpcedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij dermate essentiële elementen in haar asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoekster het element waarop zij thans haar asielaanvraag steunt niet bij aanvang van de asielpcedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het door verzoekster bij het verzoekschrift gevoegde persartikel dateert van 2004 en beschrijft een situatie van afpersing in kleinere buitenlandse gemeenschappen in België. Een dergelijk stuk volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Waar verzoekster aangeeft dat zij de maffia vreest omdat zij geld geleend heeft, dient te worden opgemerkt dat er conform artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte is aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoekster verklaarde zelf dat zij wanneer gevraagd werd of zij in andere steden zou kunnen wonen om aan de schuldeisers te ontkomen dat dit geen oplossing is, gezien dan haar familie zal worden lastig gevallen omdat zij *denkt* dat zij in de gaten worden gehouden (stuk 4, gehoorverslag, p. 3). Dat zij denkt dat haar familie in de gaten wordt gehouden is slechts een veronderstelling, zonder enige grond. In het licht van verzoeksters verklaringen is er geen reden waarom zij niet elders in Vietnam zou kunnen verblijven. Dat zij niet bij de autoriteiten terecht kan omdat zij niet over een geschreven document beschikt en zij vermoedt dat de politie haar op die manier niet zal geloven, is slechts een vermoeden. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat de politie in Vietnam niet bij machte of onwillig is om haar bescherming voor haar problemen te bieden. Het persartikel dat verzoekster bij het verzoekschrift voegt, doet hier geen afbreuk aan. Dat de autoriteiten in haar land van herkomst niet bij machte zijn om zich te wapenen tegen de overheersende macht van de maffia, is slechts een bewering zonder enige objectieve grond. Waar zij in onderhavig verzoekschrift aangeeft dat haar gezin/familie wel benaderd werd door de maffia en dat dit telkens verschillende individuen waren, dat zij bevraagd werden omtrent de situatie van verzoekster en zij beloofd hadden te wachten zodat verzoekster nog aan het werk zou kunnen gaan, dient te worden opgemerkt dat dit louter *post factum* verklaringen zijn die hoger gedane vaststellingen niet kunnen ontcrachten. Waar zij in onderhavig verzoekschrift aangeeft dat zij ook de mensensmokkelaars vreest die mogelijks denken dat zij hen heeft verraden en omtrent hun modus operandi een argumentatie ontwikkelt, wordt opnieuw opgemerkt dat dit slechts veronderstellingen en algemene beweringen zijn. Zoals reeds gesteld dient de vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade *in concreto* te worden aangetoond en blijft verzoekster desbetreffend in gebreke.

2.4. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat er in Vietnam een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict aanwezig is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart desbetreffend evenmin elementen in het administratief dossier.

Waar verzoekster artikel 3 EVRM aanhaalt, wordt het volgende opgemerkt. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade

bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoekster, de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF